

Prima instanță: Judecătoria Cantemir
Judecător: T. Berdilă
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Popov

Dosarul nr. 2ra-2341/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botezatu Ivan
împotriva Ministerului Justiției cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat în urma
atragerii ilegale la răspundere penală și procuraturii,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2016, prin care a fost admis
apelul declarat de Ministerul Justiției și a fost modificată hotărîrea Judecătoriei
Cantemir din 11 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 30 noiembrie 2015, Botezatu Ivan s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând recuperarea prejudiciului cauzat
prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii prin
încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin sentința Judecătoriei
Cantemir din 15 decembrie 2011, a fost achitat pe faptul învinuirii în săvârșirea
infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece fapta nu a fost
săvârșită de dânsul.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2012,
apelul declarat de procurorul a fost respins cu menținerea sentinței Judecătoriei
Cantemir.

Consideră reclamantul că, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală
și ale procuraturii i s-a cauzat un prejudiciu moral care îl apreciază la suma de
20 000 lei reieșind din suferințe psihice, pierderea autorității în fața locuitorilor
satului, fiind bănuțit, învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, că a comis un
accident rutier la data de 23 octombrie 2010 și pe parcurs a 2 ani a fost citat de
nenumărate ori la organele de urmărire penală, ale procuraturii, instanța de fond și
instanța de apel, fiind prejudiciat nu numai moral, dar și material.

Indică reclamantul că, deși decizia instanței de apel de doi ani este definitivă nu a primit careva scuze din partea procuraturii.

Prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 11 aprilie 2016, a fost admisă parțial acțiunea. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul lui Botezatu Ivan suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 1 000 lei cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 16 000 lei.

La 20 aprilie 2016, Ministerul Justiției a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 30 mai 2016, Ministerul Justiției a depus apel suplimentar, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, iar în cazul în care instanța de apel va decide necesitatea acordării în speță a despăgubirilor bănești, solicită modificarea hotărârii judecătorești în sensul diminuării sumei prejudiciului acordat corespunzător sumelor acordate în cauze similare de către Curtea europeană și instanța judecătorească națională.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2016:

-S-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției;

-S-a modificat hotărârea Judecătoriei Cantemir din 11 aprilie 2016, în pricina civilă la acțiunea formulată de Botezatu Ivan împotriva Ministerului Justiției cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat în urma atragerii ilegale la răspundere penală, prin încasarea în beneficiul lui Botezatu Ivan din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției 15 000 lei (cincisprezece mii lei) cu titlu de prejudiciu moral și 1000 lei (una mie lei) cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică;

-In rest hotărârea Judecătoriei Cantemir din 11 aprilie 2016 s-a menținut;

-S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Botezatu Ivan 1 200 (o mie două sute) lei cu titlu de cheltuieli suportate la examinarea prezentei pricini civile în instanța de apel pentru asistență juridică și cheltuieli de transport.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 05 august 2016, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, s-a interpretat în mod eronat legea, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară. A indicat recurentul că, în sensul prevederilor legale rezultă expres că angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența faptei ilicite, respectiv nu orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului.

A menționat, că intimatul Botezatu Ivan nu a fost atras ilegal la răspundere penală și nici nu i s-a acordat statutul de „condamnat”, fiind doar în calitate de bănuț/ învinuit de comiterea unei infracțiuni în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale. Totodată, Botezatu Ivan nu a prezentat careva probe concludente prin care să ateste faptul că bănuțiala sa ar fi avut careva efecte negative asupra reputației sale.

A menționat, că conform legislației procesual penale, organul de urmărire penală este în drept să efectueze acțiuni de urmărire penală necesare pentru stabilirea adevărului și apărarea intereselor altor persoane inclusiv interesele statului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță